

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519010159
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2021:3519010159.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom v trestnej veci obžalovaného P. N., A.. XX.XX.XXXX Q. Š., trvale bytom A. P. A. Q., trestne stíhaného na slobode pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 19. apríla 2019 t a k t o

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

Obžalovaný: P. N. Y. U. O. E. A.. XX.XX.XXXX Q. Š.,
trvale bytom A. P. A. Q., adresa na doručovanie písomností S., Q. XX, nezamestnaný, na slobode,

je v i n n ý , ž e

ako otec mal. T. U., A.. XX.XX.XXXX, a mal. P. U., A.. XX.XX.XXXX, v Novom Meste nad Váhom a všade tam, kde sa zdržiaval odo dňa 15.07.2018 až doposiaľ, si vôbec neplnil svoju vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu mu z § 62 Zákona o rodine a deklarovanú mu rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 12P/66/2016-18 zo dňa 27.03.2017, právoplatného a vykonateľného dňa 22.11.2017, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu a otca zaviazal prispievať na výživu mal. T. U., A.. XX.XX.XXXX, mesačne sumou 50,- Eur a s účinnosťou od 07.07.2017 sumou 100,- Eur, a na výživu mal. P. U., A.. XX.XX.XXXX, mesačne sumou vo výške 50,- Eur a s účinnosťou od 01.07.2017 sumou vo výške 100,- Eur a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky W. U., pričom v tomto období nebol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, nie je príjemcom pomoci v hmotnej núdzi ani iných štátnych sociálnych dávok, čím spôsobil dlh na výživnom k rukám poškodenej W. U. vo výške najmenej 6 600,- Eur, napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/32/2018 - 77 zo dňa 30.05.2018, právoplatným a vykonateľným dňa 12.07.2018, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a uvedený čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného z a r a ď u j e pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 25.04.2019 podala Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom pod Pv 859/18/3304 - 8 obžalobu zo dňa 23.04.2017 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom na obžalovaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe v obžalobe uvedenom.

Súd vydal dňa 31.07.2019 v predmetnej veci trestný rozkaz, proti ktorému podal obžalovaný v zákonnej lehote odpor. Preto súd vykonal vo veci dokazovanie na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení o právach obvineného a po poučení podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný. Súd vyhlásenie o vine neprijal, nakoľko pri trestnom čine zanedbania výživného je potrebné skúmať výšku dlžného výživného ku dňu vyhlásenia rozsudku na súde prvého stupňa ako aj z hľadiska možnosti využitia účinnej lútosti podľa § 86 Trestného zákona obžalovaným.

Z výpovede obžalovaného P. N. na hlavnom pojednávaní dňa 23.03.2021 vyplynulo, že ľutuje svojej trestnej činnosti, si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči obom deťom, výživné na deti neplnil. K dôvodom neplnenia uviedol, že nemal dostatok finančných prostriedkov, nakoľko bol zamestnaný a stalo sa mu, že nevyplatili peniaze. Vybavuje si teraz bývanie a podal si osobný bankrot, pretože keď sa chcel zamestnať, exekútor mu začal strhávať výživné. Navyše má ešte jedno dieťa, syna, na ktorého výživu prispieva. Skutok by chcel napraviť tým, že sa zamestná, alebo vyhlásiť osobný bankrot alebo otvoriť živnosť. Skutok ľutuje a bude sa snažiť ho napraviť. Pracoval väčšinou na stavbách (omietky, sadrokatióny a pod.), žil len na zálohách a po ubytovniach. Do normálnej firmy sa nemohol zamestnať, lebo mu hrozila exekúcia. Robil na dohody. Doklady má na ubytovni v Trenčíne. Ťažko povedať koľko zarobil. Na zmluve mal 3,50 Eur a 10 hodín týždenne, keby to spočítal týždenne tak dostal. Tie zmluvy boli preto, aby seba samých chránili. Asi tri týždne robil v Helle, kde mu išla exekúcia na plat a nemal by šancu sám seba užiť, preto sám odtiaľ odišiel. Nedalo sa dohodnúť s exekútorom. V evidencii uchádzačov o zamestnanie nebol evidovaný. Dávky v hmotnej núdzi nepoberal ani štátne dávky. Poukázal na to, že má problém nájsť prácu kvôli korone. Zdravotné problémy nemá, alkohol požíva príležitostne, keď sú napr. narodeniny. Fajčí asi 10 cigariet za deň. Výživné by mal platiť dvesto eur mesačne. Od júla 2018 neuhradil žiadne výživné. S deťmi nie je v kontakte. V súčasnej dobe chodí kamarátovi na brigády, ktorý prerába byty. Chce požiadať o osobný bankrot, aby sa potom mohol zamestnať alebo otvoriť živnosť.

Z výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní zo dňa 19.04.2021 vyplynulo, že si hľadá brigády, aby niečo zarobil. Podal si žiadosť o nájomný byt. Čaká na jeho schválenie. Od posledného pojednávania nič neuhradil. Dlh na výživnom má okolo 6 300,- Eur. Návrh na osobný bankrot si ešte nedal. Snaží sa zaradiť do života, aby mohol dlh splácať.

Z výpovede svedkyne poškodenej W. U. na hlavnom pojednávaní dňa 23.03.2021 vyplynulo, že obžalovaný včas a riadne neplatil výživné odo dňa uvedenom v obžalobe, neposlal ani cent, dlh stále narastá. Neposkytol ani materiálnu pomoc, napr. oblečenie. Na všetko je sama, aby mali na nájom, na stravu. Všetko financuje sama. Niet nikoho, kto by jej pomohol. O deti sa nezaujímal. Z predchádzajúceho trestného rozkazu jej nič neuhradil. Niekoľko krát písal, aby mu poslala číslo účtu minimálne päťkrát mu ho poslala, ale nič neuhrádzal. Ako dôvod neuhrádzania výživného jej uvádzal, že nemá peniaze, prácu. Vie, že obžalovaný fajčí. O deti sa nezaujímal. Ani deti sa nechcú s ním kontaktovať, lebo sami vidia, že im nič neposiela. Ona im nezakazovala sa s ním kontaktovať, ale deti majú svoj rozum a vidia, kto sa stará a kto nie. Neberie náhradné výživné, lebo by jej to nevychádzalo. Návrh na exekúciu nedávala, lebo vie, že obžalovaný nerobí a žiadny majetok nemá a nič by jej to neriešilo. Pracuje ako živnostník. Po odpočítaní odvodov zarobí mesačne približne 950,- Eur. Platí len nájom a ostatné ide na stravu a oblečenie a čo deti potrebujú. Nemá žiadne exekúcie a nespláca ani žiadne úvery.

Z výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 19.04.2021 vyplynulo, že od posledného pojednávania sa nič nezmenilo, nič nezaplatil. Stav dlhu nevie aký je, už to nepočíta.

Z Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 12P/66/2016-18 zo dňa 27.03.2017, právoplatného a vykonateľného dňa 22.11.2017, vyplynulo, že súd schválil rodičovskú dohodu a otec zaviazal prispievať na výživu mal. T. U., A.. XX.XX.XXXX, mesačne sumou 50,- Eur a s účinnosťou od 07.07.2017 sumou 100,- Eur, a na výživu mal. P. U., A.. XX.XX.XXXX, mesačne sumou vo výške 50,- Eur a s účinnosťou od 01.07.2017 sumou vo výške 100,- Eur a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky W. U..

Podľa Rodného listu Matričného úradu Handlová zo dňa 14.02.2011 sa dňa XX.XX.XXXX narodila T. U. dcéra P. U. Y. W. U..

Podľa Rodného listu Matričného úradu Handlová zo dňa 14.02.2011 sa dňa XX.XX.XXXX narodil P. U. syn P. U. Y. W. U..

Podľa Trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/32/2018 - 77 zo dňa 30.05.2018, právoplatným a vykonateľným dňa 12.07.2018, bol obžalovaný odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona za neplnenie vyživovacej povinnosti voči deťom T. U. Y. P. U. na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou 18 mesiacov s probačným dohľadom nad jeho správaním.

Podľa Správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom zo dňa 06.12.2018 v období od 12.07.2018 nie je v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Posledná evidencia trvala od 19.01.2015 do 24.02.2015, kedy bol vyradený pre nespokojnosť.

Zo Správy Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín, zo dňa 16.11.2018 vyplynulo, že obžalovaný od 12.07.2018 do 16.11.2018 nebol poberateľom dávky nezamestnanosti, nemocenských dávok a dôchodkových dávok zo Sociálnej poisťovne. Po 12.07.2018 nemá záznam o evidencii platiteľov poisťovní.

Podľa Správy mesta Nové Mesto nad Váhom zo dňa 05.12.2018 obžalovaný má trvalý pobyt mesto Nové Mesto nad Váhom, je otcom dvoch neplnoletých detí. Voči mestu nemá podližnosti. Jeho správanie nebolo riešené komisiou pre bezpečnosť a verejný poriadok.

Podľa správy Š. P. zo dňa 23.01.2019 osoba obžalovaného u neho nikdy nepracovala ani nepracuje.

Podľa registra priestupkov bol obžalovaný postihnutý za päť dopravných priestupkov od 24.03.2015 do 11.02.2019.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ šesťkrát súdne trestaný. Prvých päť odsúdení má osvedčené, resp. zahladené. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 30.05.2018, sp. zn. č. k. 2T/32/2018, právoplatným a vykonateľným dňa 12.07.2018, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou 18 mesiacov do 13.01.2020 s probačným dohľadom, v skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné a v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Ďalej boli na hlavnom pojednávaní vykonané ďalšie listinné dôkazy uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania a to najmä poštové doklady o úhradách výživného.

* * * * *

Z vykonaného dokazovania má súd vinu obžalovaného za žalovaný skutok jednoznačne a náležite preukázaný. Obžalovaný sa pred súdom na hlavnom pojednávaní k žalovanému skutku priznal. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zo vzťahu obžalovaného a poškodenej sa narodili dcéra T. U. a syn P. U., čo je preukázané výpoveďou obžalovaného, poškodenej a rodnými listami detí. Z výpovede obžalovaného a poškodenej vyplynulo, že obžalovaný si zákonnú vyživovacou povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona o rodine voči deťom v období od 15.07.2018, teda po právoplatnosti vyššie citovaného trestného rozkazu tunajšieho súdu sp. zn. 2T/32/2018 až doposiaľ, t.j. do 19.04.2021, kedy bol vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa (§ 122 ods. 13 Trestného zákona), riadne, t. j. v súdom určenej výške a v určenom čase, neplní a to napriek tomu, že táto povinnosť mu vyplýva z § 62 Zákona o rodine a bola mu deklarovaná a určená Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 12P/66/2016-18 zo dňa 27.03.2017. Výpoveďou obžalovaného a jeho priznaním je preukázané, že si je svojej vyživovacej povinnosti veľmi dobre vedomý. Jeho vedomosť tiež vyplýva z citovaného súdneho rozhodnutia o určení výživného a ako aj z vyššie citovaného trestného rozkazu, ktorým bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona za neplnenie vyživovacej povinnosti voči synovi Š.. Na svoju obranu obžalovaný v podstate neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by ho po subjektívnej alebo objektívnej stránke zbavovali trestnoprávnej zodpovednosti za spáchaný skutok. Obžalovaný odôvodnil svoju neschopnosť platiť výživné nedostatkom finančných prostriedkov a nedostatkom práce. Hoci bol obžalovaný opakovane súdom poučený o účinkoch účinnej ľútosti podľa § 86 Trestného zákona o zániku trestnosti trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona, ako aj v priebehu prípravného konania, doposiaľ nedoložil žiadne doklady

preukazujúce zaplatenie dlhu na výživnom. Obžalovaného zo žalovaného skutku usvedčuje výpoveď poškodenej, z ktorej výpovede jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný svoju vyživovaciu povinnosť vôbec v rozhodnom období neplnil. Výšku vyživovacej povinnosti, ktorá bola určená obžalovanému vyššie citovaným rozhodnutím civilného súdu, považuje súd za primeranú s prihliadnutím na vek detí, ich odôvodneným potrebám, ale reflektuje i zárobkové možnosti a schopnosti obžalovaného. Nedostatok finančných prostriedkov, ktoré deklaruje obžalovaný, ho nezabavuje vyživovacej povinnosti ani trestnoprávnej zodpovednosti za spáchaný skutok. Súd podotýka, že obžalovaný má vedomosť o svojej povinnosti vyživovať svoje deti od ich narodenia. Vyživovaciu povinnosť k deťom majú obaja rodičia, ktorá im nezanikla, pričom matka detí si plní svoju vyživovaciu povinnosť, zabezpečuje prostriedky na výživu svoju i detí a plní si ju aj výkonom osobnej starostlivosti o nich. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný neposkytuje deťom žiadnu osobnú starostlivosť, nepodieľa sa na ich výchove, neplní vyživovaciu povinnosť náhradným spôsobom a tak sa jeho vyživovacia povinnosť obmedzila len na plnenie vyživovacej povinnosti v peniazoch, ktorú si neplní. Teda po obsahovej stránke povinnosť vyživovať iného neplní vôbec. Vyživovacia povinnosť na maloleté deti má prednosť pred inými vedľajšími výdavkami, napr. aj pred výdavkami na fajčenie. Povinnosť vyživovať iného nespočíva len v poskytovaní peňažného plnenia, ale aj v povinnosti zaopatrovať a vyživovať oprávnenú osobu v naturálnej forme - teda poskytovať dieťaťu stravu, oblečenie, bývanie, starostlivosť o zdravie a čistotu a pod., avšak z výpovede obžalovaného ako aj poškodenej nevyplýva, že by tak obžalovaný robil. Je zrejmé, že obžalovaný nevyužíva všetky možnosti ako sa zamestnať a získať tak zdroje na plnenie si svojej vyživovacej povinnosti. V prípade, ak páchatel' trestného činu zanedbania povinnej výživy neposkytuje výživné v naturálnej podobe, je povinný plniť vyživovaciu povinnosť minimálne riadnym a včasným uhrádzaním bežného výživného. Tomu je povinný prispôbiť svoj životný štandard, zamestnať sa, hľadať si primerané zamestnanie, prispôbiť si tomu svoje príjmy a výdavky, pretože plnenie vyživovacej povinnosti má prednosť pred akýmikoľvek vedľajšími výdavkami. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti vecnú poznámku Najvyššieho súdu Českej republiky, ktorý vo svojom rozhodnutí č. k. 4 Tdo 1290/2011-16 zo dňa 22.11.2011 konštatuje a zdôrazňuje (voľne preložené do slovenčiny), že „splodenie dieťaťa nie je šport ani zábava, hoci sa to niektorým jedincom na začiatku môže javiť. V skutočnosti tým ale budúci rodič na sebe berie povinnosti a zodpovednosť, ktorá ho sprevádza po celý ďalší život, niekedy až do jeho vlastnej smrti. Preto je nevyhnutné, aby sa choval tak, aby svoje záväzky a povinnosti dokázal vždy a za všetkých okolností splniť“. S uvedeným záverom sa súd v plnej miere stotožňuje s poukazom na potrebu uvedomenia si dôležitosti plnenia vyživovacej povinnosti rodiča na svoje vlastné deti. Obžalovaný ako rodič má nielen právnu, ale aj morálnu povinnosť, ktorá sprevádza ľudstvo od nepamäti, starať sa zo všetkých síl o zabezpečenie riadnej a dostatočnej výživy svojich detí a na dosiahnutie tohto cieľa vynakladať v prípade potreby vyššiu, než obvyklú snahu nájsť si vhodné zamestnanie. Od začiatku neplnenia vyživovacej povinnosti do vyhlásenia tohto rozsudku mal obžalovaný zaplatiť na výživnom spolu 6 600 Eur (33 mesiacov x 200,- Eur/1 mesiac), čo predstavuje dlh na výživnom.

Skutku, ktorý je obžalovanému kladený za vinu, sa obžalovaný dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedná osoba. V čase spáchania skutku vedel rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť a vedel svoje konanie ovládať.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, bolo konanie obžalovaného posúdené podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný úmyselne, keď obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Priamy úmysel vyplýva zo skutočností, že si je vedomý zákonnej vyživovacej povinnosti voči svojim deťom, túto neplnil neprerušovane po dobu 33 mesiacov, počas tejto doby nebol riadne zamestnaný, vyživovaciu povinnosť neplnil ani náhradným / naturálnym/ a už za rovnaký trestný čin bol v minulosti odsúdený. Závažnosť konania obžalovaného pritom spočíva v tom, že obžalovaný porušil záujem spoločnosti na riadnom plnení si vyživovacej povinnosti rodiča voči svojim maloletým deťom.

Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného. Súd hodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a v súhrne dospel k záveru o vine obžalovaného. Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného ako zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) písm. c) Trestného zákona, pretože obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený. Kvalifikačný znak je preukázaný trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/32/2018 - 77 zo dňa 30.05.2018. Skúšobná doba síce skončila a aj doba jedného roka od skončenia skúšobnej doby, avšak v skúšobnej dobe bolo obvinenému vznesené obvinenie za ďalší

trestný čin zanedbania povinnej výživy /11.02.2019/, za ktorý je aktuálne trestne stíhaný, čo podľa názoru súdu tvorí prekážku pre osvedčenie zo zákona postupom podľa § 50 ods. 5, ods. 6 Trestného zákona. Po právnej stránke súd konanie obžalovaného právne kvalifikoval aj ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa ods. 3 písm. b) § 207 Trestného zákona, pretože skutok páchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, keďže obžalovaný si neplnil svoju zákonom stanovenú povinnosť vyživovať iného podstatne viac ako dva roky, celkovo ku dňu vyhlásenia rozsudku 33 mesiacov. Na základe týchto skutočností súd potom obžalovaného uznal za vinného zo spáchania žalovaného skutku, ktorý súd právne kvalifikoval tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pri výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatel'a, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a. Súd pri obžalovanom identifikoval jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, keďže obžalovaný sa ku skutku priznal a svoje konanie oľutoval. Na strane druhej súd u obžalovaného by mohla byť prítomná priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a to, že pred spáchaním skutku bol odsúdený. Ide o odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/32/2018 - 77 zo dňa 30.05.2018. Súd ju však nepriznal, nakoľko obžalovanému je táto konkrétne okolnosť zohľadnená v kvalifikačnom znaku ods. 3 písm. c) § 207 Trestného zákona. Konanie obžalovaného vykazuje prvky recidívy, ide o druhovo rovnaký trestný čin páchaný po právoplatnosti predchádzajúceho trestného rozkazu voči rovnakým poškodeným. Výkon podmieneného trestu je zjavne nedostatočný a obžalovaný sa nepoučil a preto je dôvodné uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby teda vo výmere 1 rok. Vzhľadom na recidívu je súd názoru, že nie je priestor na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody. Pre výkon trestu zaradil obžalovaného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Od posledného výkonu trestu uplynulo takmer desať rokov, pričom došlo k zahladeniu tohto posledného odsúdenia. Uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, za dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a aby si v budúcnosti riadne a včas plnil zákonné vyživovacie povinnosti.

Na záver považuje súd za potrebné upozorniť obžalovaného na ustanovenie o účinnej ľútosťi podľa § 86 písm. a) Trestného zákona, o ktorej bol v priebehu trestného konania niekoľkokrát poučovaný, využitím ktorého môže odvrátiť výkon trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a t len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Podľa § 86 písm. a) a b) Trestného zákona, trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin

- zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu,
- zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak úrad práce, sociálnych vecí a rodiny poskytol oprávnenému náhradné výživné podľa osobitého predpisu v plnej výške podľa rozhodnutia súdu o výživnom, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ úradu práce, sociálnych vecí a rodiny uhradil náhradu za poskytnuté náhradné výživné, skôr než sa súd odobral na záverečnú poradu.